

Sygn. akt I C 339/12

POSTANOWIENIE

Dnia 27 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu, Wydział I Cywilny

w składzie :

Przewodniczący : **SSR del. Piotr Jarmundowicz**

Protokolant : Piotr Wojnarowski

na rozprawie w dniu 27 maja 2013 roku we W.

rozpoznał sprawę

z powództwa **B. S.**

przeciwko **Miastu i Gminie J.**

o ustalenie

w przedmiocie wniosku strony pozwanej o odrzucenie pozwu

postanawia:

oddalić wniosek.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 14 marca 2012 r. wniesionym do Sądu Rejonowego w Oławie powódka B. S. wniosła o ustalenie nieważności czynności prawnej ze skutkiem od samego początku, tj. zrzeczenia się w dniu 20 listopada 1989 r. w Państwowym Biurze Notarialnym w O. aktem notarialnym rep. A nr (...) na rzecz Skarbu Państwa własności nieruchomości stanowiącej wówczas działkę nr (...), o pow. 3,03 ha, położonej w B. przy ul. (...), dla której prowadzona była księga wieczysta nr (...), ewentualnie gdyby Sąd ustalił, że powódka uchyliła się od skutków prawnych zrzeczenia się nieruchomości tylko w stosunku do Gminy J., wpisanej obecnie jako właściciel działki (...) o powierzchni 0,16 ha stanowiącej użytki rolne, zabudowane, położone w B. przy ul. (...), dla której prowadzona jest księga wieczysta o numerze (...), wniosła o ustalenie nieważności czynności prawnej ze skutkiem od samego początku, w zakresie zrzeczenia się w dniu 20 listopada 1989 r. w Państwowym Biurze Notarialnym w O. aktem notarialnym rep. A nr (...) na rzecz Skarbu Państwa własności nieruchomości stanowiącej działkę nr (...), o pow. 0,16 ha, położonej w B. przy ul. (...), dla której prowadzona jest księga wieczysta o numerze (...).

W odpowiedzi na pozew strona pozwana Miasto i Gmina J. wniosła w pierwszej kolejności o odrzucenie pozwu, ewentualnie o jego oddalenie. Uzasadniając żądanie odrzucenia pozwu strona pozwana wskazała, że pomiędzy tymi samymi stronami toczyły się sprawy sądowe przed Sądem Rejonowym w Oławie, która zostały już prawomocnie rozstrzygnięta (sygn. akt I C 123/08 i sygn. akt I C 323/10), a zatem powództwo powinno być odrzucone w trybie art. 199 § 1 pkt. 2 k.p.c.

Z dołączonych do akt sprawy akt postępowań zakończonych w Sądzie Rejonowym w Oławie wynika, że sprawa o sygn. akt I C 123/08 toczyła się z powództwa B. S. przeciwko Gminie J., (...) w W.i Zakładowi (...) sp. z o.o. z J. o nakazanie złożenia oświadczenia woli, którego treścią jest przeniesienie własności nieruchomości zabudowanej stanowiącej

uprzednio działkę nr (...)o powierzchni 3,03 ha położonej w B.przy ul. (...)aktualnie działki nr (...), w granicach ustalonych przez biegłego geodetę. Wyrokiem z dnia 24 czerwca 2009 r. Sąd Rejonowy w Oławie oddalił powództwo.

Przed Sądem Rejonowym w Oławie toczyło się również postępowanie zainicjowane pozwem B. S. przeciwko Miastu i Gminie J. o ustalenie, że Skarb Państwa nigdy nie nabył własności stanowiącej uprzednio działkę nr (...) o powierzchni 3,03 ha położonej w B. przy ul. (...), dla której prowadzona była księga wieczysta nr (...). Wyrokiem z dnia 3 października 2011 r. Sąd Rejonowy w Oławie oddalił powództwo. Sąd Okręgowy we Wrocławiu wyrokiem z dnia 25 stycznia 2012 r. oddalił apelacje powódki od powyższego rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego w Oławie.

Postanowieniem z dnia 22 stycznia 2013 r. Sąd Rejonowy w Oławie ustalił wartość przedmiotu sporu na kwotę 160.000 zł. W związku z tym uznał swa niewłaściwość rzeczową i sprawę przekazał Sądowi Okręgowemu we Wrocławiu.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Żądanie odrzucenia pozwu nie zasługuje na uwzględnienie.

Artykuł 199 § 1 2 k.p.c. stanowi, że sąd odrzuci pozew jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku albo została już prawomocnie osądzona.

Należy zważyć, że cytowana wyżej norma prawną przewiduje wypadki obligatoryjnego odrzucenie pozwu. W tym miejscu należy zauważyć, że przepis art. 199 § 1 pkt. 2 k.p.c powinien być wykładany i stosowany w powiązaniu z art. 366 k.p.c, który reguluje zakres powagi rzeczy osądzonej. Z powyższego wynika, że tożsamość roszczenia w rozumieniu art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. zachodzi tylko wówczas, gdy identyczne są nie tylko przedmiot, ale i podstawa sporu (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 1971 r., II CZ 59/71, OSNCP 1971, nr 12, poz. 226). W uzasadnieniu wyroku z dnia 14 grudnia 1963 r., II PR 274/62 Sąd Najwyższy stwierdził, że o tym, czy w nowym procesie chodzi o tę samą, czy też o inną podstawę faktyczną sporu, decyduje stan faktyczny, jaki istniał w chwili zamknięcia rozprawy w poprzednim procesie, a nie to, czy powód zgłosił istniejące i istotne dla rozstrzygnięcia sprawy fakty. Pojęcie „podstawa sporu” nie może być identyfikowane z podstawą faktyczną rozstrzygnięcia, która jest wynikiem dokonanych - w toku postępowania - ustaleń faktycznych obejmujących fakty czy ich zespoły subsumowane pod odpowiednią normę prawną. Zaznaczyć trzeba, że do uznania, że sprawa została prawomocnie osądzona, a więc, że istnieją podstawy do odrzucenia nowego pozwu, nie wystarcza samo stwierdzenie, że w obydwu sprawach chodzi o to samo roszczenie i że identyczne są strony obydwu procesów, mimo bowiem identyczności stron i dochodzonego roszczenia stan rzeczy osądzonej nie występuje, jeżeli uległy zmianie okoliczności, których istnienie było przyczyną oddalenia pierwszego powództwa, a więc jeżeli roszczenie stało się w świetle nowego stanu faktycznego uzasadnione (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 kwietnia 1980 r., IV CR 85/80, OSNCP 1980, nr 11, poz. 214).

Biorąc powyższe rozważania pod uwagę należy stwierdzić, iż brak jest podstaw do odrzucenia pozwu z uwagi na zakończone inne postępowania sądowe. Należy zauważyć, iż sprawa o sygn. akt I C 123/08 dotyczyła żądania nakazania złożenia przez stronę pozwaną Miasto i Gminę J. oświadczenia woli o określonej treści. Podstawą materialno - prawną żądania powódki stanowił przepis art. 64 k.c. W sprawie natomiast o sygn. akt I C 323/10 żądanie powódki dotyczyło ustalenia, iż Skarb Państwa nigdy nie nabył własności nieruchomości. Roszczenie powódki opierało się o normę art. 189 k.p.c. W niniejszej sprawie natomiast powódka żąda ustalenia nieważność czynności prawnej polegającej na zrzeczenie się prawa własności nieruchomości na rzecz Skarb Państwa. W uzasadnieniu swojego żądania powódka powołuje się na okoliczności dotyczące błędu co do treści czynności prawnej (art. 84 k.c.). Okoliczności faktyczne przytaczane przez powódkę w każdej z powyższych spraw są identyczne. Nie oznacza to jednak, iż spełnione są przesłanki do odrzucenia pozwu. Roszczenia, z którymi występowała powódka nie są bowiem tożsame. Warunkiem odrzucenia pozwu z uwagi na powagę rzeczy osądzonej jest nie tylko tożsamość stron, podstawy sporu, ale także tożsamość żądania pozwu. Wszystkie warunki muszą być spełnione łącznie. W niniejszej sprawie występuje te same strony. Jednak żądanie pozwu jest odmienne od już ocenionych przez Sąd Rejonowy w Oławie w sprawach o sygn. akt I C 123/08 i I C 323/10.

Biorąc powyższe pod uwagę należało orzec jak w sentencji postanowienia.

Z/:

- 1) odnotować,
- 2) odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi strony pozwanej,
- 3) kal. 7 dni.